

Reggel

1.

*Puhatestű kis álmaink
riadnak — reggel van megint,
futkosnak tapétán, falon,
másznak ég-azúr paplanon,
rettennek — jön az öntudat,
föléjük toronyló flegma vad,
roppan a roppant talp alatt
gömbölyded testük, szétfakad, —*

*csont is ropog, az állkapocs,
itt az ébrenlét, ránk tapos,
ásítasz — barlang szája tárul,
medve cammog elő a szájából
s visszaásít rád, fogain
villan feléd a minapi kín.*

2.

*Beveszed szépen gyógyszered,
tejed megiszod, megeszed
sebtiben vajaskenyered,
kipenderíted gyereked
a langyos alomból: Eredj,
tanuld, mennyit tesz egy meg egy, —
s megeredsz magad is: vár a gyár,
szántóföld, hivatal, ispotály;*

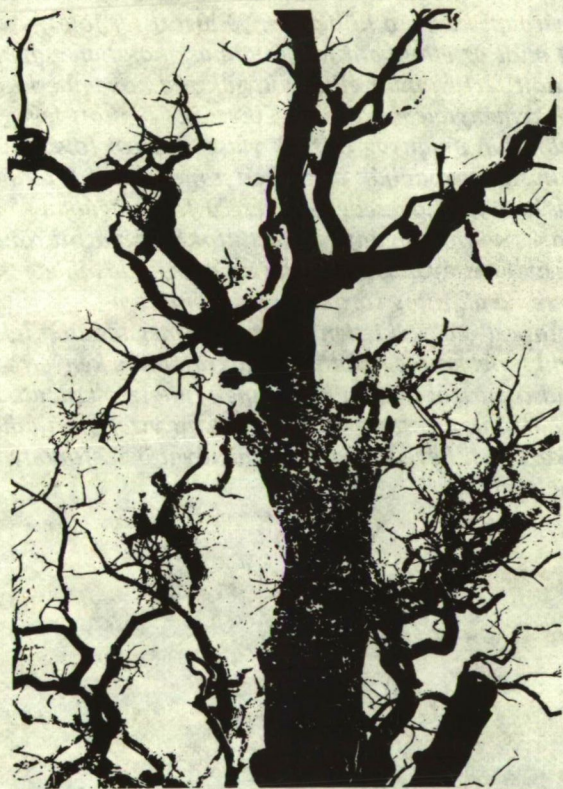
*futnak az úton kocsik is,
kicsik is köztük, nagyok is,
Repülünk! — mondják emberek,
Hevülünk! — hevülnek hengerek,
ám a medve csak cammog, cammog,
foga fény, vigyázz, feléd csattog.*

3.

*Ma is lesz, meglásd, békeharc,
s akarsz, nem akarsz — belehalsz,
és belehalsz a háborúkba,
matt derűkbe, fényes borúkba,
de menni kell, vár rád a munka,*

*gyalulod mankódat öregkorra,
mikor majd lábatlanná gyalulva
kiköp a műhely s kocsmapultra*

*csorog kiürült szádból a nyál;
de most rohansz még, mert muszáj,
mert kell a pénz, mert enni kell,
cipő kell, ruha kell — lenni kell,
még lenni kell; tudván: bár ásít —
sunyi a mackó, foga rád vásik!*

VÁRNAI LÁSZLÓ FOTOGRAFIKÁJA